

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

RÅDET

Udkast til EU's narkotikastrategi (2013-2020)

(2012/C 402/01)

FORORD

1. Denne EU-narkotikastrategi fastsætter de overordnede politiske rammer og prioriteter for EU's narkotikapolitik, der er indkredset af medlemsstaterne og EU's institutioner for perioden 2013-2020. Denne strategis rammer, formål og mål vil danne grundlaget for to på hinanden følgende fireårige EU-narkotika-handlingsplaner.

2. Denne narkotikastrategi er først og fremmest baseret på EU-lovgivningens grundlæggende principper og respekterer på enhver måde de værdier, som Unionen bygger på: respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, solidaritet, retsstaten og respekt for menneskerettighederne. Formålet er at beskytte og forbedre den kollektive og individuelle velfærd, at beskytte folkesundheden, at give den brede befolkning et højt sikkerhedsniveau og at indtage en afbalanceret, integreret og evidensbaseret holdning til narkotikaproblematikken.

3. Strategien bygger ligeledes på international ret, de relevante FN-konventioner ⁽¹⁾, som udgør de internationale retlige rammer for håndtering af problematikken med ulovlig narkotika, og verdenserklæringen om menneskerettigheder. Denne EU-narkotikastrategi tager hensyn til relevante politiske dokumenter fra FN, herunder FN's politiske erklæring og handlingsplan om internationalt samarbejde hen imod en integreret og afbalanceret strategi til bekæmpelse af verdens narkotikaproblem, der blev vedtaget i 2009, og hvori det fastslås, at begrænsning af henholdsvis narkotikaefterspørgslen og -udbuddet er gensidigt forstærkende elementer i politikker vedrørende ulovlig narkotika, og FN's politiske erklæring om hiv/aids. Strategien er udarbejdet på grundlag af principperne i Lissabontraktaten og Unionens og de enkelte medlemsstaters respektive kompetencer. Der er taget behørigt hensyn til subsidiaritet og proportionalitet, da hensigten med denne EU-strategi er at tilføre de nationale strategier merværdi. Strategien skal gennemføres i henhold til disse principper og kompetencer. Desuden respekterer strategien fuldt ud den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder.

4. Senest i 2020 skal de prioriteter og den indsats vedrørende ulovlig narkotika, som denne EU-narkotikastrategi tilskynder til og koordinerer, have opnået en overordnet effekt på de vigtigste aspekter i narkotikasituationen i EU. De skal sikre et højt niveau inden for beskyttelse af menneskers sundhed og social stabilitet og sikkerhed gennem en sammenhængende og effektiv gennemførelse af foranstaltninger, tiltag og tilgange i forbindelse med begrænsning af narkotikaefterspørgslen og -udbuddet på nationalt, internationalt og EU-plan samt ved at minimere mulige utilsigtede negative konsekvenser i tilknytning til gennemførelsen af denne indsats.

5. Narkotikaproblematikken er et nationalt og internationalt spørgsmål, som der skal tages hånd om i en global kontekst. I den forbindelse spiller en koordineret indsats på EU-plan en vigtig rolle. Denne EU-narkotikastrategi fastsætter fælles og evidensbaserede rammer til imødegåelse af narkotikaproblematikken

⁽¹⁾ FN's enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler, som ændret ved protokollen af 1972, konventionen af 1971 om psykotrope stoffer og konventionen af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

inden for og uden for EU. Ved at opstille rammer for en fælles og komplementær indsats sikrer strategien, at de ressourcer, som investeres på dette område, bruges effektivt og under hensyntagen til de institutionelle og finansielle begrænsninger og kapaciteter i medlemsstaterne og EU-institutionerne.

6. Strategien har til formål at bidrage til en begrænsning af narkotikaefterspørgslen og -udbuddet i EU samt en begrænsning med hensyn til de sundhedsmæssige og sociale risici og skader, der forårsages af narkotika, gennem en strategisk tilgang, der støtter og supplerer de nationale politikker, udgør rammerne for en koordineret og fælles indsats samt danner grundlaget og de politiske rammer for EU's eksterne samarbejde på dette område. Dette vil blive opnået gennem en integreret, afbalanceret og evidensbaseret tilgang.

7. Endelig bygger denne strategi på erfaringer fra gennemførelsen af EU's tidligere narkotikastrategier og hertil knyttede handlingsplaner, herunder resultaterne og anbefalingerne fra den eksterne evaluering af EU's narkotikastrategi 2005-2012, under hensyntagen til andre relevante politiske udviklinger og tiltag på EU-plan og internationalt plan på narkotikaområdet.

I. Indledning

8. Strategien integrerer nye tilgange og tager hånd om nye udfordringer, der er blevet identificeret i de seneste år, herunder:

- den stigende tendens hen imod blandingsbrug, herunder kombination af lovlige stoffer, såsom alkohol og ordinerede, kontrollerede lægemidler, og ulovlige stoffer
- tendenserne hen imod brug af ikkeopiater samt fremkomsten og udbredelsen af nye psykoaktive stoffer
- behovet for at sikre og forbedre adgangen til ordinerede, kontrollerede lægemidler
- behovet for at forbedre kvaliteten, omfanget og diversificeringen af tjenester til begrænsning af narkotikaefterspørgslen
- den fortsat store forekomst af blodbårne sygdomme, navnlig hepatitis C-virus, blandt injektionsbrugere og de potentielle risici for nye udbrud af hiv-infektioner og andre blodbårne sygdomme, der er forbundet med injektionsbrug
- det fortsat høje antal af narkotikarelaterede dødsfald i EU
- behovet for at målrette indsatsen imod brug af narkotika gennem en integreret sundhedsplejebaseret tilgang, der ser nærmere på — bl.a. — psykiatriske ledsagesygdomme
- dynamikken på markederne for ulovlig narkotika, herunder de skiftende narkotikahandelsruter, grænseoverskridende organiseret kriminalitet og brugen af nye kommunikationsteknologier til at fremme distribution af ulovlig narkotika og nye psykoaktive stoffer
- behovet for at forhindre, at prækursorer, forstadier til prækursorer og andre vigtige kemikalier omdirigeres fra den lovlige handel til ulovlig fremstilling af narkotika på det ulovlige marked såvel som omdirigeringen af visse kemikalier, der bruges som fyldstoffer.

9. Målene med EU's narkotikastrategi er:

- at bidrage til en målelig begrænsning af efterspørgslen efter narkotika, af narkotikaafhængighed og af sundhedsmæssige og sociale risici og skader, der er relateret til narkotika
- at bidrage til en forstyrrelse af det ulovlige narkotikamarked og en målelig begrænsning af tilgængeligheden af ulovlig narkotika
- at opfordre til koordinering gennem en aktiv diskurs og analyse af tendenser og udfordringer på narkotikaområdet på EU-plan og internationalt plan

— yderligere at styrke dialogen og samarbejdet mellem EU og tredjelande og internationale organisationer med hensyn til narkotikasørgsmål

— at bidrage til en bedre formidling af overvågnings-, forsknings- og evalueringsresultater og en bedre forståelse af alle aspekter af narkotikaproblematikken samt af virkningerne af tiltag med henblik på at skabe et solidt og omfattende evidensgrundlag for politikker og indsats.

10. Strategien bygger videre på de resultater ⁽¹⁾, som EU har opnået på området for ulovlig narkotika, og formes af en løbende, omfattende vurdering af den aktuelle narkotikasituation, navnlig den vurdering, som leveres af EONN, idet det anerkendes, at der er behov for proaktivt at reagere på tendenserne og udfordringer.

11. Strategien er struktureret omkring to politikområder, begrænsning af narkotikaefterspørgslen og begrænsning af narkotikaudbuddet, samt tre tværgående temaer: a) koordinering, b) internationalt samarbejde og c) forskning, information, overvågning og evaluering. Desuden to på hinanden følgende handlingsplaner, der udarbejdes af de respektive formandskaber i 2013 og 2017, vil opstille en liste over specifikke foranstaltninger med en tidsplan, ansvarlige parter og værktøjer til indikatorer og vurdering.

12. Under behørig hensyntagen til den aktuelle narkotikasituation og gennemførelsesbehovene i strategien vil et begrænset antal målrettede foranstaltninger blive udvalgt for hvert af de to politikområder og tre tværgående temaer og indført i handlingsplanerne ud fra kriterier, der omfatter følgende:

a) Foranstaltningerne skal være evidensbaserede, videnskabeligt velfunderede og omkostningseffektive og sigte mod realistiske og målelige resultater, der kan evalueres.

b) Foranstaltningerne vil være tidsbestemte, have tilknyttede benchmarks og resultatindikatorer og udpege parter, der er ansvarlige for gennemførelse, rapportering og evaluering.

c) Foranstaltningerne skal have klar relevans og merværdi for EU.

13. For at sikre vedvarende fokus på gennemførelsen af strategien og de tilhørende handlingsplaner ser hvert formandskab i løbet af sin periode og med støtte fra Kommissionen og de tekniske input fra EONN og Europol nærmere på de prioriteter og foranstaltninger, der kræver opfølgning, i Den Horisontale Narkotikagrube og overvåger fremskridtene. Kommissionen fremlægger under hensyntagen til den information, der kommer fra medlemsstaterne, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU's Udenrigstjeneste) og er tilgængelig fra EONN, Europol og andre EU-organer samt fra civilsamfundet, halvårlige fremskridtsrapporter med det formål at vurdere gennemførelsen af målene og prioriteterne i EU's narkotikastrategi og handlingsplanen (-planerne).

14. Kommissionen påbegynder senest i 2016 under hensyntagen til den information, der kommer fra medlemsstaterne og er tilgængelig fra EONN, Europol, andre relevante EU-institutioner og -organer og civilsamfundet, en ekstern midtvejsvurdering af strategien med henblik på at udarbejde den anden handlingsplan for perioden 2017-2020. Ved udløbet af narkotikastrategien og handlingsplanerne i 2020 påbegynder Kommissionen en overordnet ekstern evaluering af gennemførelsen heraf. Denne evaluering bør også tage hensyn til information, der kommer fra medlemsstaterne, EONN, Europol, andre relevante EU-institutioner og -organer, civilsamfundet og tidligere evalueringer, med henblik på at tilvejebringe input og anbefalinger vedrørende den fremtidige udvikling af EU's narkotikapolitik.

15. For at nå sine mål og sikre effektivitet anvender EU's narkotikastrategi 2013-2020, hvor det er muligt og inden for rammerne af det respektive mandat, eksisterende instrumenter og organer, der opererer på narkotikaområdet eller har relevans for nøgleaspekter heraf, både inden for EU (navnlig EONN, Europol, Eurojust, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Det Europæiske Lægemedelagentur) og i samarbejde med organer uden for EU (såsom UNODC, WCO, WHO og Pompidou-gruppen). Kommissionen, den højtstående repræsentant, Rådet og Europa-Parlamentet sikrer, at EU's aktiviteter på området for ulovlig narkotika er koordineret, og at de supplerer hinanden.

⁽¹⁾ Rapporten om den uafhængige vurdering af EU's narkotikastrategi 2005-2012 og dens handlingsplaner findes på http://ec.europa.eu/justice/anti-drugs/files/rand_final_report_eu_drug_strategy_2005-2012_en.pdf.

16. Der skal tildeles passende og målrettede ressourcer til gennemførelsen af målene i denne EU-narkotikastrategi på både EU-plan og nationalt plan.

II. Politikområde: begrænsning af narkotikaefterspørgslen

17. Begrænsning af narkotikaefterspørgslen består af en række lige vigtige og gensidigt forstærkende foranstaltninger, herunder forebyggelse (af miljømæssig, almen, selektiv og individuel karakter), tidlig påvisning og indgriben, risiko- og skadesreduktion, behandling, revalidering, social reintegration samt restitution.

18. For så vidt angår begrænsning af narkotikaefterspørgslen er målet med EU's narkotikastrategi 2013-2020 at bidrage til en målelig begrænsning af brugen af ulovlig narkotika, at hæve alderen for, hvornår brugen begynder, for at forebygge og begrænse problematisk brug af narkotika, narkotikaafhængighed og narkotikarelaterede sundhedsmæssige og sociale risici og skader gennem en integreret, tværfaglig og evidensbaseret tilgang og ved at fremme og beskytte sammenhængen mellem sundheds- og socialpolitikker og politikker vedrørende retlige anliggender.

19. For så vidt angår begrænsning af narkotikaefterspørgslen er der opstillet følgende prioriteter (ikke prioriteret rækkefølge):

- 19.1. Forbedre tilgængeligheden af, adgangen til og omfanget af effektive og varierede foranstaltninger til begrænsning af narkotikaefterspørgslen, fremme brugen og udvekslingen af bedste praksis samt udvikle og gennemføre kvalitetsstandarder inden for forebyggelse (af miljømæssig, almen, selektiv og individuel karakter), tidlig påvisning og indgriben, risiko- og skadesreduktion, behandling, revalidering, social reintegration samt restitution.
- 19.2. Forbedre tilgængeligheden og effektiviteten af forebyggelsesprogrammer (fra den første indvirkning til bæredygtigheden på lang sigt) samt skabe bedre kendskab til risikoen ved brug af ulovlig narkotika og andre psykoaktive stoffer og følgerne heraf. Med henblik herpå skal forebyggelsesforanstaltningerne omfatte tidlig påvisning og indgriben, fremme af sund livsstil og målrettet forebyggelse (dvs. af selektiv og individuel karakter), der også er henvendt mod familier og samfund.
- 19.3. Opskalere og udvikle effektive foranstaltninger til begrænsning af efterspørgslen for at tackle udfordringer såsom: blandingsbrug, herunder kombineret brug af lovlige og ulovlige stoffer, misbrug af ordinerede, kontrollerede lægemidler og brug af nye psykoaktive stoffer.
- 19.4. Investere og forske videre i effektive foranstaltninger til begrænsning af risiko- og skadesreduktion, der sigter mod betragteligt at nedsætte antallet af direkte og indirekte narkotikarelaterede dødsfald og blodbårne infektionssygdomme, som er knyttet til brug af narkotika, men ikke begrænset til hiv og viral hepatitis samt seksuelt overførbare sygdomme og tuberkulose.
- 19.5. Øge tilgængeligheden af, adgangen til og omfanget af effektiv og varieret narkotikabehandling i hele EU for problematiske og afhængige narkotikabrugere, herunder brugere af ikkeopiater, således at alle, som ønsker at komme i narkotikabehandling, kan komme det i overensstemmelse med de relevante behov.
- 19.6. Opskalere udviklingen, tilgængeligheden og omfanget af foranstaltninger til begrænsning af narkotikaefterspørgslen i fængselsmiljøer, i relevant omfang, og baseret på en grundig vurdering af sundhedssituationen og de indsattes behov med det formål at opnå en kvalitet i plejen, der svarer til den, der leveres i samfundet, og i overensstemmelse med retten til sundhedsbeskyttelse og menneskelig værdighed som fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder. Der bør sikres kontinuitet i plejen på alle trin i det strafferetlige system samt efter løsladelse.
- 19.7. Udvikle og udvide integrerede plejemodeller, der omfatter behov i forbindelse med mentale og/eller fysiske sundhedsproblemer, revalidering og social støtte, for at forbedre og udvikle den sundhedsmæssige og sociale situation, social reintegration og restitution af problematiske og afhængige narkotikabrugere, herunder dem, som er påvirket af ledsagesygdomme.

- 19.8. Udvikle effektive og differentierede foranstaltninger til begrænsning af narkotikaefterspørgslen, der sigter mod at begrænse og/eller udsætte narkotikabrugens begyndelse, og som modsvarer behovene hos specifikke grupper, mønstre for narkotikabrug og -miljøer under særlig hensyntagen til sårbare og marginaliserede grupper.
- 19.9. Forebygge lokale og regionale epidemier af narkotikabrug, som kan true den offentlige sundhed i EU ved at sikre koordinerede og effektive fælles tilgange.
- 19.10. Prioriteter vedrørende begrænsning af narkotikaefterspørgslen skal tage hensyn til narkotikaproblematikkens specifikke karakter og de specifikke behov og udfordringer, som denne indebærer, på nationalt plan og EU-plan. Det er afgørende, at passende ressourcer er tilgængelige til dette formål på lokalt og nationalt plan samt på EU-plan.

III. Politikområde: begrænsning af narkotikaudbuddet

20. Begrænsning af narkotikaudbuddet omfatter forebyggelse, frarådelse og standsning af narkotikarelateret, navnlig organiseret, kriminalitet gennem retligt samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde, forbud, konfiskering af aktiver fra kriminelle forhold, efterforskninger og grænseforvaltning.
21. For så vidt angår begrænsning af narkotikaudbuddet har EU's narkotikastrategi 2013-2020 til formål at bidrage til en målelig begrænsning af tilgængeligheden af ulovlig narkotika, gennem forstyrrelse af ulovlig narkotikahandel, afvikling af organiserede kriminelle grupper, der er involveret i narkotikaproduktion og -handel, effektiv udnyttelse af det strafferetlige system, effektiv strafferetlig efterretningsstyret retshåndhævelse og øget udveksling af efterretninger. På EU-plan vil der blive lagt vægt på storstilet, grænseoverskridende og organiseret narkokriminalitet.
22. For så vidt angår begrænsning af narkotikaudbuddet er der opstillet følgende prioriteter (ikke prioriteret rækkefølge):
 - 22.1. Styrke samarbejdet og koordineringen mellem de retshåndhævende myndigheder på strategisk og operationelt plan. Dette bør omfatte, men ikke være begrænset til, forbedring af den grænseoverskridende udveksling af oplysninger (og efterretninger) i realtid, bedste praksis og viden samt gennemførelse af fælles operationer og undersøgelser. Samarbejde med tredjelande vedrørende bekæmpelse af narkotikarelateret organiseret kriminalitet, der er rettet mod og udfolder sig inden for EU, bør anses for vigtigt i denne henseende.
 - 22.2. Reducere både inden for EU og på det grænseoverskridende plan produktion, smugling, ulovlig handel, distribution og salg af ulovlig narkotika og medvirken til for sådanne aktiviteter, samt reduktion af ulovlig anvendelse af narkotikaprækursorer, forstadier til prækursorer og andre vigtige kemikalier til ulovlig fremstilling af narkotika.
 - 22.3. Reagere effektivt på de skiftende tendenser, såsom omdirigeringen af visse kemikalier, der bruges som fyldstoffer til ulovlig narkotika, og udbuddet af narkotika gennem anvendelse af ny teknologi.
 - 22.4. Man skal være særligt opmærksom på nye kommunikationsteknologier og den vigtige rolle, de spiller med at fremme produktion, markedsføring, handel med og distribution af narkotika (herunder kontrollerede nye psykoaktive stoffer).
 - 22.5. Medlemsstaterne skal fortsat samarbejde og - når det er relevant - koordinere deres indsats på EU-plan, sammen med relevante EU-organer og internationale organer og agenturer såsom Europol, Eurojust, EONN, og fuldt ud udnytte de eksisterende instrumenter og metoder på området for retligt samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde, såsom efterretningsstyret politiarbejde, profilanalyser af narkotika, fælles efterforskningshold, fælles told- og politiaktioner og relevante initiativer såsom EMPACT-projekter, forbindelsesofficerplatforme og gennem anvendelse af regionale platforme.
 - 22.6. På EU-plan skal der lægges vægt på efterretningsstyret retshåndhævelse, der er rettet mod storstilet narkotikaproduktion og -handel. Tættere koordinering og samarbejde mellem retshåndhævelsesinstanser inden for og mellem medlemsstaterne samt med Europol bør styrkes yderligere.

- 22.7. Hvor det er nødvendigt, når sådanne opgaver ikke er iværksat på initiativ af eller ikke gennemføres gennem Europol, kan regionale ad hoc-samarbejdsinitiativer eller -platforme tilvejebringes inden for EU for at imødegå nye trusler fra skiftende narkotikahandelsruter og nye knudepunkter for organiseret kriminalitet. Dette skal ske ved hjælp af koordinerede operationelle reaktioner. Sådanne foranstaltninger skal være forenelige med og supplere de eksisterende retlige og operationelle foranstaltninger på EU-plan og bygge på trusselsvurderinger og analyser. Sådanne samarbejdsstrukturer bør være fleksible, kan være midlertidige alt efter, hvordan den konkrete trussel, de er rettet mod, udvikler sig fremover, og arbejde tæt sammen med alle relevante EU-agenturer og -platforme, navnlig med Europol.
- 22.8. Hvor det findes nødvendigt, styrke EU's narkotikarelaterede retlige samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde og anvendelsen af eksisterende praksis ved at reagere hurtigere og mere præcist. Støtte til retligt samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde og udveksling af oplysninger og efterretninger.
- 22.9. Hvor det findes nødvendigt, styrke Den Europæiske Unions lovgivningsmæssige rammer på en målrettet måde for at forstærke EU's reaktion i forbindelse med nye tendenser, sikre at fælles bestræbelser supplerer hinanden med henblik på at afvikle grænseoverskridende organiserede kriminelle grupper, konfiskere udbyttet af narkotikarelateret kriminalitet ved fuldt ud at udnytte EU-netværket af kontorer for inddrivelse af aktiver og dermed sikre en mere effektiv reaktion på narkotikahandel. Det kan undersøges, om de relevante retshåndhævelsesinstrumenter kan udvikles yderligere.
- 22.10. EU skal arbejde hen imod mere effektive politikker for så vidt angår begrænsning af narkotikaudbuddet ved at styrke den politiske evaluering og analyse til at forbedre forståelsen af narkotikamarkeder, narkotikarelaterede forbrydelser og effektiviteten af narkotikarelaterede retshåndhævelsesreaktioner.
- 22.11. For at forebygge kriminalitet, undgå recidivisme og øge effektiviteten af det strafferetlige system og samtidig sikre proportionalitet, skal EU, hvor det er relevant, tilskynde til anvendelse, overvågning og effektiv gennemførelse af narkotikapolitikker og -programmer, herunder behandlingsprogrammer for anholdte, og passende alternativer til tvangsforanstaltninger (såsom uddannelse, behandling, revalidering, efterbehandling og social reintegration) for stofbrugende lovovertrædere.

IV. Tværgående spørgsmål: Koordinering

23. For så vidt angår EU's narkotikapolitik er målet med koordinering dobbelt, nemlig at sikre synergier, kommunikation og en effektiv udveksling af oplysninger og synspunkter til støtte for de politiske målsætninger og samtidig fremme en aktiv politisk diskurs og analyse af udviklinger og udfordringer på narkotikaområdet på EU-plan og internationalt plan.

Koordinering er påkrævet inden for og blandt EU-institutionerne, medlemsstaterne, andre relevante europæiske organer og civilsamfundet på den ene side, og mellem EU, internationale organer og tredjelande på den anden side.

24. For så vidt angår koordination er der opstillet følgende prioriteter (ikke prioriteret rækkefølge):
- 24.1. Sikre, at der er synergier, sammenhæng og effektive arbejdsgange mellem relevante medlemsstater, EU-institutioner, -organer og -initiativer, der bygger på princippet om loyalt samarbejde⁽¹⁾, så overlapninger undgås, en effektiv udveksling af oplysninger sikres, ressourcerne udnyttes effektivt og kontinuiteten i aktiviteterne på tværs af formandskaberne sikres.
- 24.2. I betragtning af Den Horisontale Narkotikagrupperes rolle som det vigtigste narkotikakoordinerende organ i Rådet er det nødvendigt, at dets koordinerende indsats styrkes yderligere for at tage hensyn til arbejdet i de forskellige organer, der omfatter en narkotikakomponent, såsom Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI) og Folkesundhedsgruppen. Desuden

⁽¹⁾ Artikel 4 i TEU.

kræver den afbalancerede tilgang til narkotikaproblemet, der med lige stor styrke er målrettet efterspørgslen efter og udbuddet af narkotika, et tæt samarbejde, samspil og udveksling af oplysninger med andre relevante forberedende organer i Rådet, bl.a. på udenrigsområdet, og andre relevante EU-initiativer inden for retlige og strafferetlige anliggender, retshåndhævelse, folkesundhed og sociale anliggender.

- 24.3. Sikre, at EU og medlemsstaterne videreudvikler og gennemfører arbejdsmetoder til og bedste praksis for tværfagligt samarbejde til støtte for målene i strategien, og at disse fremmes på nationalt plan.
- 24.4. Give mulighed for under hvert formandskab at drøfte, overvåge og evaluere spørgsmål vedrørende koordinering, samarbejde, nye tendenser, effektive tiltag og andre politiske udviklinger, der tilfører EU's narkotikastrategi merværdi, f.eks. på de nationale narkotikakoordinatorers møde.
- 24.5. Fremme og opfordre til, at civilsamfundet, herunder ikkestatslige organisationer, samt unge mennesker, narkotikabrugere og klienter, der bruger narkotikarelaterede tjenester, på aktiv og meningsfuld vis deltager og inddrages i udviklingen og gennemførelsen af narkotikapolitikker på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan. Engagementet med EU's civilsamfundsforum vedrørende narkotika på EU- og verdensplan skal også sikres.
- 24.6. Sikre, at EU taler med én stærk stemme i internationale fora, såsom Narkotikakommissionen (CND), og i dialoger med tredjelande, og derved fremme EU's integrerede, afbalancerede og evidensbaserede tilgang til narkotika. Inden for disse rammer kan EU's delegationer spille en nyttig rolle med hensyn til at fremme en sådan tilgang på narkotikaområdet og lette en sammenhængende diskurs vedrørende narkotikapolitik.

V. Tværgående spørgsmål: internationalt samarbejde

25. Internationalt samarbejde er et nøgleområde, hvor EU tilfører en merværdi til medlemsstaternes indsats med hensyn til at koordinere narkotikapolitikker og tackle udfordringer. EU's eksterne forbindelser på narkotikaområdet bygger på principperne om fælles ansvar, multilateralisme, en integreret, afbalanceret og evidensbaseret tilgang, integration af narkotikapolitikker i udviklingspolitikkerne, respekt for menneskerettighederne og den menneskelige værdighed samt overholdelse af internationale konventioner.

26. Målet med EU's narkotikastrategi 2013-2020 for så vidt angår internationalt samarbejde er at styrke dialogen og samarbejdet yderligere mellem EU og tredjelande og internationale organisationer om narkotika-spørgsmål på en omfattende og afbalanceret måde.

27. EU's narkotikastrategi er led i en overordnet tilgang, der sætter EU i stand til at tale med én stemme i international sammenhæng og med partnerlandene. EU står fast på det internationale samarbejde og de internationale drøftelser om de grundlæggende principper i narkotikapolitikken og på aktivt at dele resultaterne af EU's tilgang i narkotikapolitikken, som i lige grad vægter begrænsning af narkotikaefterspørgslen og begrænsning af narkotikaudbuddet, og som bygger på videnskabelig dokumentation samt efterretninger og respekterer menneskerettighederne.

Dette kræver sammenhæng mellem politikker og indsats på EU-plan, bl.a. i det eksterne samarbejde om begrænsning af narkotikaefterspørgslen, herunder risiko- og skadesreduktion, begrænsning af narkotikaudbuddet, alternativ udvikling, udveksling og overførsel af viden og inddragelse af både statslige og ikkestatslige aktører.

28. EU og medlemsstaterne skal garantere integrationen af EU's narkotikastrategi og målene heri i EU's overordnede udenrigspolitiske rammer som led i en omfattende tilgang, der gør fuld brug af det spektrum af forskellige politikker og diplomatiske, politiske og finansielle instrumenter, som EU har til rådighed, på en sammenhængende og koordineret måde. Den højtstående repræsentant støttet af EU-Udenrigstjenesten skal fremme denne proces.

29. Tilgangen i EU's optræden udadtil for så vidt angår narkotika sigter mod yderligere at styrke og støtte tredjelande i deres indsats for at tackle udfordringer med hensyn til den offentlige sundhed, sikkerhed og tryghed. Dette vil ske ved gennemførelse af de initiativer, der er fastlagt i denne strategi, og efterfølgende handlingsplaner, herunder alternativ udvikling, begrænsning af narkotikaefterspørgslen, begrænsning af narkotikaudbuddet, fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og under hensyntagen til regionale initiativer. I lyset af de virkninger, som fremstilling af og handel med narkotika har for den interne stabilitet og sikkerhedssituation i oprindelses- og transitlande, vil indsatsen også være rettet mod korruption, hvidvaskning af penge og udbytte af narkotikarelateret kriminalitet.
30. For så vidt angår internationalt samarbejde er der opstillet følgende prioriteter (ikke prioriteret rækkefølge):
- 30.1. Forbedre sammenhængen mellem de interne og eksterne aspekter af EU's narkotikapolitikker og reaktioner over for tredjelande på narkotikaområdet.
 - 30.2. Øge EU's engagement og koordinering i forbindelse med den internationale politiske debat på narkotikaområdet, både med hensyn til forhandlinger med internationale organisationer og strukturer omfattende FN, G8 og Europarådet og forbindelser med tredjelande ved at nå frem til fælles EU-holdninger, og sikre en effektiv rolle inden for rammerne af FN's politiske proces vedrørende narkotika.
 - 30.3. Sikre, at internationalt samarbejde på narkotikaområdet er integreret i de overordnede politiske forbindelser og rammeaftaler mellem EU og dets partnere, både på nationalt og/eller regionalt plan. Det bør afspejle den integrerede, afbalancerede og evidensbaserede EU-tilgang og omfatte følgende: politisk dialog, narkotikakoordinering, efterspørgselsreduktion (herunder risiko- og skadesreduktion), reduktion af udbuddet, alternativ udvikling og retshåndhævelse, integration af narkotikapolitikker i den mere generelle dagsorden for udviklingssamarbejde, oplysning, forskning, overvågning og evaluering.
 - 30.4. Sikre, at EU's internationale indsats og foranstaltninger i prioriterede tredjelande og -regioner i hele verden er omfattende og tager hensyn til alle dimensioner af narkotikaproblematikken, og tager fat på udviklingen, stabiliteten og sikkerheden i disse lande og regioner gennem et styrket partnerskab.
 - 30.5. Sikre, at EU's internationale indsats på narkotikaområdet er evidensbaseret og omfatter overvågning af situationen og fremskridtene med inddragelse af forskellige informationsredskaber fra Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, herunder EU's delegationer, medlemsstaterne, EONN, Europol, Eurojust og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme i tæt samarbejde med UNODC.
 - 30.6. Sikre, at støtten til kandidatlandene og de potentielle kandidatlande samt landene omfattet af den europæiske naboskabspolitik fokuserer på kapacitetsopbygning vedrørende begrænsning af både udbud og efterspørgsel og evidensbaserede, effektive og afbalancerede narkotikapolitikker gennem styrket samarbejde, herunder udveksling af EU's bedste praksis og deltagelse, hvor det er relevant, i EU-agenturer, såsom EONN, Europol og Eurojust.
 - 30.7. Sikre en bæredygtig grad af politisk dialog og udveksling af oplysninger om strategier, mål og relevante initiativer gennem dialoger om narkotika med internationale partnere, både på regionalt og bilateralt plan. Centrale partnere indkredses baseret på deres samarbejdsstatus med EU og deres relevans for håndtering af den globale problematik med ulovlig narkotika, samtidig med at der tages hensyn til partnere, der fremkommer som følge af udviklingen inden for narkotikasituationen. De politiske dialoger bør være et supplement til og sammenhængende med andre eksterne samarbejdsstrukturer og deres indvirkning og om relevant tilvejebringe et forum for drøftelse af prioriteterne vedrørende samarbejde og fremskridt med EU-støttede projekter.
 - 30.8. Sikre tilstrækkelig finansiering og ekspertise, (som EU og dets medlemsstater sørger for), herunder ved at styrke koordineringen, overvågningen og evalueringen af den finansielle og tekniske støtte, samtidig med at der stræbes efter synergi og ved løbende at afbalancere en gennemsigtig fordeling af

samarbejde, ressourcer, finansiel og teknisk bistand, mellem foranstaltninger til reduktion af efterspørgsel efter og udbud af narkotika, der afspejler EU's tilgang. EU bør arbejde hen imod at yde EU's delegationer den relevante ekspertise med henblik på at støtte gennemførelsen af foranstaltninger rettet mod tredjelande på narkotikaområdet. Midtvejsrevisionen og den endelige vurdering af denne EU-narkotikastrategi bør tage virkningerne af de midler, EU og medlemsstaterne anvender i tredjelande, op til overvejelse, og Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten bør tilvejebringe ajourføringer til medlemsstaterne, når det er relevant, om prioriteter og fremskridt vedrørende EU's oversøiske udgifter.

- 30.9. EU og medlemsstaterne sikrer, når de yder finansiel og teknisk bistand til oprindelseslande, navnlig at alternative udviklingsprogrammer:
- er betingelsesfrie, ikke-diskriminerende og, hvis der er planlagt rydning, velordnede,
 - fastlægger realistiske mål vedrørende udvikling af landdistrikter og succesindikatorer, idet der sikres ejerskab blandt målsamfundene, og
 - støtter lokal udvikling, samtidig med at samspil med faktorer såsom menneskers sikkerhed, governance, vold, menneskerettigheder, udvikling og fødevarerikkerhed tages op til overvejelse.
- 30.10. Sikre, at beskyttelse af menneskerettigheder fuldt ud integreres i politiske dialoger og i gennemførelse og levering af relevante programmer og projekter på narkotikaområdet.

VI. Tværgående spørgsmål: Information, forskning, overvågning og evaluering

31. Formålet med EU's narkotikastrategi 2013-2020 for så vidt angår information, forskning, overvågning og evaluering er at bidrage til en bedre forståelse af alle aspekter af narkotikaproblematikken samt af virkningerne af foranstaltninger med henblik på at skabe et solidt og omfattende evidensgrundlag for politikker og indsats. Endvidere tager EU's narkotikastrategi 2013-2020 sigte på at bidrage til en bedre formidling af overvågnings-, forsknings- og evalueringsresultater på EU-plan og på nationalt plan, idet man sikrer, at synergien styrkes, de finansielle ressourcer fordeles på en afbalanceret måde og der undgås en overlappning med hensyn til indsatsen. Dette kan opnås gennem en harmonisering af metoder, netværks-samarbejde og tættere samarbejde.

32. For så vidt angår information, forskning, overvågning og evaluering er der opstillet følgende prioriteter (ikke prioriteret rækkefølge):

32.1. EU og dets medlemsstater bør fortsætte investeringen i informationsudveksling, dataindsamling og overvågning, og i forskning og evaluering af narkotikasituationen og reaktionen derpå på nationalt plan og EU-plan. Dette skulle dække alle relevante aspekter af narkotikaproblematikken, herunder narkotikaefterspørgsel og narkotikaudbud. Der bør lægges særlig vægt på opretholdelse og yderligere styrkelse af dataindsamling og rapportering via EONN's nøgleindikatorer inden for reduktion af narkotikaefterspørgslen.

32.2. EONN bør inden for rammerne af sit mandat styrke videninfrastrukturen yderligere, og fortsætte med at spille en nøglerolle som den, der fremmer, støtter og formidler information, forskning, overvågning og evaluering vedrørende ulovlig narkotika i hele EU. Det bør fortsat foretage en rettidig, holistisk og omfattende analyse af den europæiske narkotikasituation og af svarene herpå, og samarbejde med andre relevante organer, herunder, hvor det er relevant og hensigtsmæssigt, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) samt WHO.

32.3. Europol bør fortsætte sin indsats med hensyn til indsamling og analyse af oplysninger vedrørende narkotikarelateret organiseret kriminalitet, mens medlemsstaterne bør levere relevante oplysninger til agenturet. Agenturet bør fortsat regelmæssigt levere trusselsvurderingsrapporter (f.eks. EU SOCTA) vedrørende narkotikarelateret organiseret kriminalitet i EU.

- 32.4. Medlemsstater, EU-institutioner og agenturer bør styrke informations- og dataindsamlingen vedrørende alle aspekter af narkotikaudbud, herunder vedrørende narkotikamarkedet, narkotikarelateret kriminalitet og reduktion af narkotikaudbuddet med henblik på bedre analyse og beslutningstagning på et velinformeret grundlag. Medlemsstaterne, Kommissionen, EONN, Europol og - hvor det er hensigtsmæssigt - andre EU-agenturer bør arbejde sammen for at forbedre dataindsamlingen og udarbejdelse af politisk relevante og videnskabeligt velfunderede indikatorer.
- 32.5. EU-institutioner, -organer og -medlemsstater bør forbedre kapaciteten til at afsløre, vurdere og reagere hurtigt og effektivt i forbindelse med nye psykoaktive stoffer, adfærdændringer vedrørende narkotikaforbrug og epidemiske udbrud, og i forbindelse med andre tendenser, der opstår, og som udgør en risiko for den offentlige sundhed og sikkerhed. Dette kan blandt andet opnås gennem en styrkelse af eksisterende EU-lovgivning, udveksling af oplysninger, efterretninger, viden og bedste praksis.
- 32.6. Medlemsstater, EU-institutioner og -agenturer bør fremme og støtte forskning, bl.a. anvendt forskning, i nye psykoaktive stoffer og sikre samarbejde og koordination mellem netværk på nationalt og EU-plan for at styrke forståelsen af problematikken. Overvågningen på dette område skal øges i tæt koordination med EONN. Der skal navnlig lægges vægt på udvikling af den kriminaltekniske og toksikologiske kapacitet samt på at forbedre adgangen til epidemiologiske oplysninger.
- 32.7. Medlemsstaterne bør fortsætte indsatsen for at opretholde de resultater, der er opnået inden for EU for så vidt angår overvågning og informationsudveksling, herunder gennem Reitoxnettet af nationale kontaktpunkter, samtidig med at videreudviklingen af EU's standardiserede dataindsamling og analyse vedrørende narkotikaefterspørgsel og narkotikaudbud understøttes.
- 32.8. Sikre tilstrækkelig finansiering til narkotikarelateret forskning og udviklingsprojekter på EU- plan og nationalt plan i overensstemmelse med de finansielle ressourcer, herunder gennem EU's finansielle programmer omfattende perioden 2014-2020. Projekter støttet på EU-plan bør tage hensyn til strategiens prioriteter og dens handlingsplaner, og fremvise en klar EU-merværdi, idet der sikres sammenhæng og synergi, samtidig med at man undgår overlappning inden for programmerne og med EU-organerne.
- 32.9. EU-institutioner, -organer og -medlemsstater bør erkende den rolle, som den videnskabelige evaluering af politikker og interventioner (med fokus på de opnåede resultater) har som et nøgleelement med hensyn til styrkelse af EU's tilgang til narkotika, og bør fremme dens anvendelse både på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan.
- 32.10. Sikre og styrke uddannelse af fagfolk, der beskæftiger sig med narkotikarelaterede spørgsmål, både på områderne reduktion af narkotikaefterspørgsel og af narkotikaudbud.
-